

Richard Groenendijk laat met Om Alles! besognes verdwijnen

Werd hij vroeger nog wel eens aangezien voor de vertegenwoordiger van de koffieautomaat, als hij een theater binnenstapte, tegenwoordig weet iedereen wie hij is: cabaretier Richard Groenendijk. Twintig jaar theaterprogramma's, musicals, radio- en televisiewerk hebben inmiddels een bekende Nederlander van hem gemaakt. Dit theaterseizoen toert Richard Groenendijk door Nederland met zijn allernieuwste soloprogramma: Om Alles! Met een verward hoofd komt hij binnenstappen voor het interview. "Sorry, dat ik later ben. Ik was even mijn sleutels kwijt." Wie hem kent, weet dat dit niet de eerste keer is. Hij verliest nog wel eens wat. Je zou haast zeggen, dat Richard Groenendijk er patent op heeft om dingen te laten verdwijnen. Geluk bij een ongeluk, het bleek een uitstekende inspiratiebron voor Om Alles!

Tekst: Pauline Hof

Deze zomer was Richard in New York zijn telefoon nog kwijt. "Ik zat in de metro en hij zat niet meer in mijn tas. In het station op het bankje voor ik instapte, had ik hem nog. Ik heb overal gezocht, mijn jaszakken nagelopen en in mijn tas gekeken en ben toen in vliegende paniek die metro uitgerend. Hoe erg wil je het hebben? In New York je telefoon kwijt. Dan ben je echt alles kwijt! Ik ben een taxi gesprongen om terug te gaan naar het station. Had ook met de metro gekund, weet ik, maar in mijn paniek kwam ik er niet op. Ik kon gewoon niet meer denken. De taxichauffeur bood aan mijn nummer te bellen. En wat denk je? Krijgen we iemand aan de lijn, een aardige mevrouw. Ze had mijn telefoon gevonden op het bankje. Ze zou hem bij een loket achterlaten, dan kon ik hem daar zo ophalen. Dat is toch niet te geloven? In een stad als New York! De taxichauffeur had dat ook nog nooit meegemaakt!"

Komisch

Richard Groenendijk heeft niet altijd een engeltje op zijn schouder. Lang niet alles wat hij verliest komt ook terug. Het was inspiratiebron voor zijn nieuwe programma: Om Alles! "De voorstelling gaat over verlies", vertelt Richard terwijl hij een slokje van zijn koffie neemt. "In de breedste zin van het woord. Van het verdwijnen van je haargrens tot het verlies van personen, je dromen, je verstand en eigenwaarde. Alles verdwijnt! En misschien nog wel belangrijker; hoe gaan we met dat afscheid en die verandering om? Ik hou ervan om met humor de zwaarte in het leven te lijf te gaan. Je zou misschien kunnen denken, dat een cabaretprogramma over verlies een zware zit moet worden, maar daar hoeft je je echt niet door te laten afschrikken. Het is echt nog steeds een hele vrolijke avond. Laatst sprak een mevrouw me na afloop aan in de foyer. Ze had nog nooit zo'n komisch programma over verlies meegemaakt. Ze had zo gelachen!"

Doorgegeven

Stond Richard vorig jaar nog met een muziekprogramma met een band in de Nederlandse theaters, nu zingt hij slechts twee liedjes in de voorstelling. "Ik vond dat best spannend. De eerste vijftig minuten zijn zonder muziek. Houd je zolang de aandacht vast? Maar het blijkt geen enkel probleem, niet voor het publiek en niet voor mij. Ik schrijf altijd al mijn teksten zelf, maar liedteksten zijn niet mijn sterkste kant. Ik vind het bovendien goed als liedjes doorgegeven worden. Sommige zijn echt te mooi om te laten verstoffen. Ik zing daarom een nummer van Brigitte Kaandorp en van de Zangeres zonder Naam in de voorstelling, die qua thematiek heel mooi aansluiten. Deze nummers zijn echt veel en veel beter, dan ik ze zelf ooit had kunnen schrijven."

Theater

"Ik raak al genoeg kwijt in het leven, om te voorkomen dat het publiek tussentijds verdwijnt, speel ik zonder pauze", grapt Richard. "Ik vind het heerlijk. Voorheen was het zo, dan zat ik er net lekker in en

dan was het tijd voor de pauze. Daarna moet je dan weer helemaal opnieuw aan je opbouw beginnen. Dat is nu niet; we gaan meteen vol van start en door tot aan het eind. De opening is anders dan je misschien bij een cabaretvoorstelling verwacht.” Richard lacht geheimzinnig. “Ik ga natuurlijk niet alles weggeven, maar ik houd van theater. Van mooie kostuums, verzorgd licht, het hoort er voor mij allemaal bij en het heeft een functie op het toneel. Natuurlijk kan ik daar gaan staan in een spijkerbroek en een T-shirtje, dat kan. Dat zou heel veel goedkoper zijn ook. Doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg is in Nederland vaak de gedachte. Ik denk dan: zo lang duurt een leven nu ook weer niet. Laten we de tijd, dat we hier zijn, dan vooral niet gewoon gaan doen, maar er het allerleukste van maken! Gewoon het beste van jezelf laten zien. Die eerste paar minuten van de voorstelling waren een rib uit mijn lijf, maar het is zo leuk om te doen, elke avond weer! Met dank aan Hans Klok.”

Kabaal

In Om Alles! laat Richard zich weer van zijn scherpste, grappigste, persoonlijkste en meest adremme kant zien. Ruim anderhalf uur lang schotelt hij het publiek een aaneenschakeling van hilarische verhalen en opzienbarende ontboezemingen voor. Hij maakt een hoop kabaal, heeft een grote mond, maar een klein hartje. Hij ontziet niets of niemand en zeker ook zichzelf niet. Wie zijn eigen besognes even wil laten verdwijnen, heeft de perfecte avond uit.